

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5036** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 05.03.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103^{-ти} състав по н.а.х. дело №5825/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт и прави искане за неговата отмяна и по същество на спора да бъде отменена и имуществената санкция, наложена на дружеството с Наказателно постановление (НП) №F 366396/03.01.2018г., издадено от заместник директор на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите. Поддържа, че Н и Б 98“ О. е на пазара от 1998г. и винаги е било коректно към фиска. Сочи, че макар административно-наказващият орган да е констатирал, че нарушението е първо за търговеца, не е взел предвид това обстоятелство при налагане на административното наказание. Твърди, че допуснатото нарушение е маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН и за него не е следвало да бъде наложено наказание. Счита, че наложеното наказание е значително завишено и не отговаря на тежестта на извършеното нарушение.

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез

процесуалния си представител юрк. Г. поддържа, че обжалваният съдебен акт е правилен и не са налице сочените касационни основания за отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №F 366396/03.01.2018г. на касатора [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на Министерството на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажби в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба №Н-18, загл. изменено ДВ, бр.80/2018г.).

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №F 366396/03.01.2018г.

За да достигне до този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е обосновал следните изводи: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата при които е било извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18 във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност и му е било наложено административно наказание в минимално установения от закона размер. Решаващият състав на съда е обосновал и извод, че в случая не са налице предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други такива от същия вид.

Тези изводи на първостепенния съд се споделят и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 103^{-ти} състав.

Съгласно чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18 (приложимата редакция ДВ, бр.106/27.12.2006г.) извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на фискалното устройство (ФУ) се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. За фискалните устройства, които не притежават операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на

извършването ѝ с точност до минута (чл.33, ал.2, отм. ДВ, бр.26/2019г.).

С разпоредбата на чл.185, ал.2 ЗДДС е предвидено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 3000 до 10000 лева за юридически лица и за еднолични търговци, които извършат или допуснат извършването на нарушение по чл.118 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане, а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, законът е предвидил санкции в по-нисък размер – от 500 до 2000 лева.

В случая няма спор по фактите, а именно: На 07.12.2017г. в 19.30 ч. инспектори по приходите при ТД на НАП са извършили проверка на търговски обект – бирария „Д.“, намиращ се в [населено място] на [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката било установено, че според данните от дневния финансов отчет (ДФО) с №3950 от монтирания и работещ в обекта електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП), дневният оборот е в размер на 1476.69 (хиляда четиристотин седемдесет и шест и 0.69) лева, а фактическата наличност в касата в обекта е в размер на 936.70 (деветстотин тридесет и шест и 0.70) лева, за което е бил съставен и опис на паричните средства. Констатирано било от длъжностните лица на ТД на НАП, че фискалното устройство модел „А 300S KL“, с инд. №ED 224904 и фискална памет №44261079, притежава и са активни операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми за регистриране на извършената промяна в касовата наличност. Обоснован е извод, че промяната в касовата наличност в размер на -539.99 (минус петстотин тридесет и девет и 0.99) лева представлява извеждане на пари от касата, което не е отразено на фискалното устройство.

При тези факти, които не са оборени от жалбоподателя, нито в хода на административно-наказателното, нито в съдебното производство, правилен е изводът на първостепенния съд, че дружеството е извършило нарушение на правилата за регистриране на промените в касовата наличност, за което законът предвижда административно наказание. Правилен е и изводът, че установеното нарушение не може да бъде определено като маловажно, тъй като е застрашило обществените отношения - обект на защита, с достатъчна интензивност. Легално определение на понятието "маловажен случай" е дадено в чл.93, т.9 от Наказателния кодекс (НК), чиито разпоредби, съгласно чл.11 ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл.93, т.9 НК, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В конкретния случай, макар действително да е установено, че нарушението е извършено за първи път, не може да бъде обоснован извод, че то е с по-ниска степен на обществена опасност, сравнимо с други нарушения от същия вид.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 05.03.2019г. на Софийски районен съд (СРС),
Наказателно отделение, 103^{-ти} състав по н.а.х. дело №5825/2018г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.